

پیشخوان بین الملل

جلد هفته نامه گاردین وبکلی با تیتر: «بعد از اسد»؛ به اعتقاد گاردین وبکلی حتی خوش بین ترین شورشیان هم نمی توانستند فروپاشی سریع خاندان اسد را که بیش از ۵۰ سال بر سوریه حکومت کردند، پیش بینی کنند. با این حال، در کنار این شادی ها هم در داخل سوریه و هم در میان اوارگان گسترده این کشور، نگرانی از آنچه ممکن است در آینده رخ دهد نیز همراه آن هاست.

نمای روز

مواجهه پناهمجویان با ماموران گارد مرزی در دو سوی حصار مرزی آمریکا

چهره روز

احمد الشرع فرمانده اداره سیاسی جدید سوریه از تاسیس امور زنان در کابینه جدید این کشور و واگذاری مسئولیت آن به فردی به نام عایشه الدبس خبر داد.

قاب بین الملل

رسانه های عراق از کشف گورهای دسته جمعی مربوط به زمان حکومت صدام حسین در منطقه الشیخه در صحرای سماوه خبر دادند.

اظهارنظر روز

روزنامه الاخبار به نقل از منابع عراقی گزارش داد که دولت عراق بارها درخواست هایی برای انحلال الحشد الشعبی و تحویل سلاح گروه های مقاومت دریافت کرده است. به گفته یک منبع، محمد الحسان، نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل، در دو سفر به نجف اشرف تلاش کرد تا آیتا...، سیستمی را به صدور فتوای انحلال الحشد یا ادغام آن با وزارتخانه های امنیتی متقاعد کند، اما در دیدار دوم، آیتا... سیستمی از استقبال او خودداری کرد و فرزندش را به نمایندگی فرستاد. این اقدام، نشانه مخالفت مرجع عالیقدر با خواسته های مطرح شده تلقی شد. منبعی دیگر نیز تأکید کرد که فشار برای انحلال الحشد الشعبی عمدتاً از سوی آمریکا مطرح می شود که همواره نسبت به نقش این گروه ها ناراضی بوده است. این درخواست ها، بخشی از تلاش های بین المللی برای تغییر معادلات داخلی عراق محسوب می شود.

تحلیل روز

صابر گل عنبری
international@khorasannews.com

سوریه جدید و آینده کُردها!

از موضوعات داغ پس از سقوط نظام اسد، آینده تشکیلات خودگردان کردی در غرب فرات و در کل آینده سیاسی کُردهای این کشور است که با دگرگونی موازنه قوا در سوریه به نفع متحدان ترکیه و افزایش نفوذ آن با چالش های بزرگی برای حفظ دستاورد کلان خود در قالب این حکومت روبه روهستند. با شروع حملات هیئت تحریر الشام تا سقوط دمشق، گروه «ارتش ملی سوریه» نزدیک به ترکیه، حمله به نیروهای قسد (غالباً کردی) در تل رفعت را آغاز کرد. پس از سیطره بر این شهر، منبج و مناطقی در دیر الزور و الرقه، اکنون نگاهاه به سمت کوبانی است که از اهمیتی ویژه و سمبلیک برای کردها بر خوردار است. ارتش ترکیه نیز تجهیزات و نیروهای خود را به مرز گسملیل داشته و وزارت دفاع این کشور پنج شنبه گذشته بر خلع سلاح نیروهای کردی تأکید کرد. در عین حال، هم گویا مذاکراتی میان حکومت خودمختار کردی و دمشق از یک سو و همچنین آمریکا و ترکیه از سوی دیگر برای یافتن راهحلی در جریان است که به گفته سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در هفته گذشته به آتش بسی اعلام نشده تا پایان هفته ختم شد و اکنون تلاش این است که تمدید نشود. ترکیه شرایط کنونی را بهترین فرصت برای پایان دادن به تشکیلات خودگردان کردی در سوریه می داند و ظاهراً برای تحقق هدف پیش گفته دورا هکار نظامی و سیاسی را در نظر دارد. اما راهکار نظامی گسترده پس از سقوط اسد به دلایلی آن گونه که شاید ترکیه می خواست پیش نرفت؛ به این معنا که سریعاً به حکومت کردی نیز پایان داده شود. احتمالاً خود هیئت تحریر الشام و احمدالشرع که تمام تمرکز خود را بر اعتمادسازی داخلی و خارجی قرار داده اند، نمی خواهند که این راهبر، قربانی جنگی پر هزینه در شمال سوریه شود و آن را دست کم فعلاً اولویت خود نمی داندند. تحت فشار نظامی، گویا ترکیه راهبرد سیاسی چهار مرحله ای را در مذاکرات دنبال می کند که به نوشته روزنامه حریت، کام اول آن خروج «نیروهای کُردی غیر سوری» از سوریه است که قبلاً به قسد و «ی پ ک» پیوسته اند. مر حله دوم نیز خروج «رهبران سوری و غیر سوری» یگان های مدافع خلق از سوریه، مر حله سوم هم خلع سلاح کامل و مر حله چهارم نیز به نوشته این روزنامه مشار کت جامعه کردی در قدرت جدید حاکم در سوریه است. این جابه نظر می رسد که آنکارا با پایان دادن به سلطه سرزمینی متحدان پ. ک. که به دنبال پرنگ در نگر خود دو «متحد کردی» خود یعنی «شورای ملی کردی» و «جمعیت کردهای مستقل» و مشار کت آن ها در حکومت جدید سوریه است. آن گونه که پیداست غرب هم با کلیات طرح ترکیه مشکلی ندارد؛ اما در جزئیات باهم اختلاف نظر دارند. غرب به دنبال ادغام نیروهای کردی در ارتش آینده سوریه است که در این صورت حضور آن ها در آینده در منطقه کُردی هم در چار چوبی ملی و تحت عنوان نیروهای ارتش و نه نیروهای حکومتی خودمختار تعریف شود که می توان آن را شکلی فروتر و ضعیف تر از قدر الیسم نداشت. اما آمریکا هم تا کنون حضور نظامیان خود در سوریه را در قالب «مقابله با داعش» و نه حمایت از «متحد» کردی و تداوم کین شبه مستقل آن ها تعریف کرده است. فعلاً مشخص نیست که تر امپ چه سیاستی در قبال این حضور اتخاذ خواهد کرد؛ اما روشن است که آمریکا به ویژه تر امپ قصد سر شاخ شدن باترکیه در این پرونده را ندارد. با وجود شری حه رفت، آینده حکومت کردی در سوریه به شرایط امنیتی این کشور بستگی دارد که اگر به این شکل رو به ثبات حرکت کند، می توان گفت احتمالاً پروژه پایان این حکومت در مقابل مشار کت کردها در دستگاه حاکمه جدید و ادغام در ارتش دنبال شود، اما اگر به هر دلیل در آینده بی ثباتی گسترده ای رخ دهد، احتمالاً ی پ ک بتواند دست کم بخشی از سیطره سرزمینی خود را حفظ کند.

رویکرد جدید ترکیه در سوریه؛ تلاش برای بازسازی یا بهره برداری از وضعیت شکننده منطقه؟

دوستی پر هزینه ترکیه با دمشق!

فاطمه ملک زاده

international@khorasannews.com

دیدار «هاکان فیدان»، وزیر خارجه ترکیه با «احمد الشرع» (جولانی)، رهبر گروه تحریر الشام، در دمشق، نقطه عطف جدیدی در تحولات سوریه محسوب می شود. این دیدار، بر ایجاد روابط راهبردی و بازسازی نهادهای سوریه متمرکز بود. جولانی در این نشست از تلاش برای تقویت دولت آینده سوریه، منحصراً کردن سلاح در اختیار نیروهای دولتی و ضرورت لغو تحریم های بین المللی علیه سوریه سخن گفت. وی همچنین ترکیه را به عنوان «دوست مردم سوریه» معرفی و بر حمایت آنکارا از انقلاب سوریه تأکید کرد.

از سوی دیگر، هاکان فیدان، با تأکید بر بازسازی سوریه، گفت: «ترکیه همواره در کنار مردم سوریه خواهد بود. وی خواستار تدوین قانون اساسی جدید برای تضمین حقوق اقلیت ها و ایجاد حکومتی فراگیر شد. فیدان همچنین اشاره کرد که جامعه جهانی باید برای لغو تحریم ها و بازسازی زیر ساخت های سوریه اقدام کند. وی از «ضرورت پایان اقدامات نظامی اسرائیل در سوریه» سخن گفت و بر احترام به تمامیت ارضی این کشور تأکید کرد. تحلیل این دیدار نشان دهنده تغییراتی در استراتژی ترکیه نسبت به بحران سوریه است. این کشور به دنبال نقش آفرینی واقعی یا نمادین در بازسازی سوریه و مدیریت آینده سیاسی آن است. با این حال، همکاری نزدیک آنکارا با گروهی مانند هیئت تحریر الشام که سابقه اقدامات افراطی

دارد، می تواند به چالش های جدیدی منجر شود. از سوی دیگر، تأکید بر خروج نیروهای اسرائیلی از سوریه، تلاش ترکیه برای تقویت جایگاه خود در معادلات منطقه ای را نشان می دهد. **هدف ترکیه صرفاً کمک به ثبات سوریه است یا این که به دنبال گسترش نفوذ خود در منطقه و تثبیت همکاری های استراتژیک با معارضان مسلح است؟** ترکیه که در سال های گذشته همواره از معارضان مسلح حمایت کرده و نقش کلیدی در تقویت برخی گروه های افراطی داشته، اکنون خود را به عنوان میانجی و شریک بازسازی سوریه معرفی می کند. این رویکرد، اگر چه در ظاهر با هدف تثبیت ثبات منطقه ای ارائه شده است، اما در عمل می تواند به گسترش نفوذ ترکیه در سوریه و تحکیم قدرت گروه هایی همچون تحریر الشام منجر شود. حمایت از دولتی که رهبری آن را فردی با سابقه افراطی گری بر عهده دارد، قطعاً نمی تواند ثبات پایدار را

برای سوریه به ارمغان آورد. همچنین، دولت جدید سوریه که با خروج بیش از صد هزار سرباز از سوریه، به حمایت ترکیه شکل گرفته است، هنوز مشروعیت ملی و بین المللی کافی را کسب نکرده است. اظهارات جولانی مبنی بر «دوست مردم سوریه» بودن ترکیه، با واقعیت های گذشته این کشور در قبال ملت سوریه همخوانی ندارد. سیاست های مداخله جویانه آنکارا با پروژه شمال سوریه، موجب تشدید بحران انسانی و تخریب

صهیونیست ها در تکاپوی «بی خطر سازی سوریه»

اسرائیل دو اولویت در سوریه دارد؛ جلوگیری از بازگشت ایران به سوریه از طریق ارتباط گیری با حاکمیت جدید این کشور و ممانعت از تبدیل شدن آن به پایگاهی برای حماس

تصویر خبرگزاری فرانسه از سربازان اسرائیلی، در مناطق اشغالی در خاک سوریه

کشور را خلع سلاح کرد که البته اهداف دیگری نیز چون خشکاندن بستر کار نظامی علیه اسرائیل در آینده و تأثیر گذاری بر محاسبات راهبردی حاکمیت اسلام گرای سوریه دارد که فکر تقابل را در آینده از سر بیرون کند. باتوجه به ژئوپلیتیک حساس سوریه و همجواری اش با اسرائیل، متغیر اسرائیلی و آمریکایی پارامتری تأثیر گذار در ترسیم آینده این کشور است. تا این جای کار منفعت مشترک مخالفان سوری، اسرائیل و دیگر بازیگران دور کردن ایران و متحدانش از این کشور بود. پس از تحقق این هدف، اسرائیل دو اولویت در سوریه دارد؛ نخست جلوگیری از بازگشت ایران به سوریه از طریق ارتباط گیری با حاکمیت جدید این کشور و ممانعت

اولویت سنجی قبل از «تمکین» (تثبیت قدرت) مانند موارد مشابهی در مصر و مراکش دانست. به احتمال زیاد یک علت مهم آن به نقش ترکیه بر می گردد که محافظه کاری مصلحت اندیشانه را در بزنگاه ها در مواجهه با تهدید های کلان بر میگزیند و بر آمدن عدالت و توسعه و ادامه حیات آن و حذف ارتش از معادلات سیاسی ترکیه را نتیجه آن می داندند. از این منظر صرف نظر از موانعی مرتبط با جنگ ایران و مخالفان سوریه، فعلاً بستری برای همکاری تهران با سیستم جدید سوریه با محوریت کار علیه اسرائیل فراهم نیست. روشن نیست که این رویکرد سوریه جدید در قبال اسرائیل تا کجا پیش می رود. در همین حد هم چه بسا و لو موقت قسمی اطمینان خاطر برای اسرائیل به همراه دارد. اما در هر صورت، به احتمال زیاد اسرائیل همچنان اهرم فشار نظامی و از طریق آمریکانیز اهرم های اقتصادی (شاکله تحریم) و تا حدودی فشار های سیاسی را حفظ کند. در عین حال نیز احتمال شل کردن تحریم و خارج ساختن تحریر الشام از لیست سیاه آمریکا یاد است.

بین الملل | ۳

تحلیل رسانه ها

ماسک، فرمانده الیگارش های پنهان!

مجله آتلانتیک آمریکا در گزارشی نوشته است: ایلان ماسک، مالک شبکه اجتماعی X (توییتر سابق) و ثروتمندترین فرد جهان، این روزها به یکی از تأثیرگذارترین چهره های سیاسی آمریکا تبدیل شده است. در تازمه ترین اقدام، ماسک با انتشار بیش از ۱۵۰ پست در شبکه اجتماعی خود، لایحه هزینه کرد دولت را هدف گرفت. او با برچسب «مجرمانه» زدن به این لایحه و بزرگ نمایی بخش هایی از آن، موجی از اعتراضات را در میان هواداران میلیونی خود به راه انداخت. این اعتراضات به حدی گسترده بود که دفاتر نمایندگان کنگره به سبیل درخواست ها برای رد لایحه روبرو و سرانجام جمهوری خواهان مجبور به عقب نشینی از این طرح شدند. گزارش ها نشان می دهد ماسک تا کنون ۲۷۷ میلیون دلار برای حمایت از نامزدی ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری هزینه کرده است. پست های او در X شانزده برابر بیشتر از حساب های رسمی کنگره دیده می شوند و همین موضوع باعث شده برخی نمایندگان به شوخی پیشنهاد انتصاب او به مقام ریاست مجلس نمایندگان را مطرح کنند. با این حال، نفوذ فزاینده ماسک در سیاست آمریکا نگرانی هایی را به همراه داشته است. حمایت اخیر او از حزب راست افراطی AfD در آلمان و گرایش های محافظه کارانه اش، حتی در درون حزب جمهوری خواه نیز تنش هایی ایجاد کرده است. جالب این جاست که با وجود کاهش چشمگیر ارزش ایلپیکیشن X از ۴۴ میلیارد دلار ۱۰ به ۱ میلیارد دلار و ریزش کاربران در آمددهای تبلیغاتی، این شبکه اجتماعی همچنان به عنوان تریبون سیاسی قدرتمندی در دست ماسک باقی مانده است. منتقدان می گویند این میزان از قدرت و نفوذ یک فرد بر فضای سیاسی آمریکا نگران کننده است و می تواند برای دموکراسی این کشور خطر آفرین باشد.

کارتون روز

آمریکا و اسرائیل با خیال سلطه گری لبخند می زنند، اما موشک مافوق صوت یمن به عنوان نماد مقاومت، با ضربه ای غافلگیرکننده، چهره واقعی آن ها را سیاه و حیرت زده می کند.

ترجیح داده می شود. افزایش بی اعتمادی در میان متحدان و شرکای تجاری، تضعیف بیش از پیش جایگاه اخلاقی آمریکا در نظام بین الملل و تحریک ملی گرایی در کشورهای هدف، تنها بخشی از پیامدهای احتمالی این سیاست هاست. تهدید پاناما در کنار اظهارات مشابه در باره کانادا و مکزیک، نشان می دهد که تر امپ نه تنها به دنبال تقویت جایگاه آمریکا در جهان نیست، بلکه با دامن زدن به تنش ها و بی ثباتی، خطر انزوای دیپلماتیک کشورش را افزایش می دهد. این اقدامات، بیش از هر چیز، تصویری از آمریکا به عنوان کشوری زورگو و غیر قابل پیش بینی را در افکار عمومی جهان تقویت می کند.

غیر مسئولانه به توافقات بین المللی است، بلکه عمق خودمحوری در سیاست گذاری تر امپ را نیز برجسته می کند. با وجود این که کانال پاناما نقشی استراتژیک در تجارت جهانی دارد، ادعای بازپس گیری آن به معنای انکار دستاوردهای تاریخی و توافق های قانونی میان دو کشور است. چنین اظهاراتی می تواند پیام روشنی برای سایر کشورها باشد که ایالات متحده تحت رهبری تر امپ به راحتی اصول دیپلماسی و توافقات چندجانبه را زیرپای می گذارد. این تهدید همچنین نشان دهنده سیاستی است که در آن منافع کوتاه مدت و ملی گرانه بر اعتبار و مشروعیت بین المللی

او افزود که منافع ایالات متحده در عملکرد امن و کارآمد این کانال باید تضمین شود. ترامپ پیش از این نیز با اظهارات مشابهی، کانادا و مکزیک را تهدید به اعمال تعرفه های سنگین و حتی ادغام کانادا به عنوان ایالت پنجاهویکم آمریکا کرده بود. **هزینه های دیپلماتیک سیاست های یک جانبه آمریکا در برابر همسایگان** تهدید دونا لد ترامپ به بازپس گیری کانال پاناما، بار دیگر جنبه ای از سیاست خارجی مداخله جویانه آمریکا را آشکار می سازد که به وضوح ارزش های استقلال و حاکمیت ملی دیگر کشورها را نادیده می گیرد. این اظهارات نه تنها نشانه ای از نگاه

واکنش تندخو در اتوموبیلون، رئیس جمهور پاناما را برانگیخت. وی تصریح کرد که «وجب به وجب کانال و مناطق اطراف آن متعلق به پاناما است» و استقلال کشورش غیر قابل مذاکره است. کانال پاناما، که از اواسط قرن بیستم تحت کنترل آمریکا بود، در سال ۱۹۹۹ و بر اساس معاهده ای که جیمی کارتر، رئیس جمهور وقت آمریکا امضا کرد، به پاناما واگذار شد. این کانال با ۸۲ کیلومتر طول، یکی از مهم ترین راه های تجاری جهان است که سالانه بیش از ۱۴ هزار کشتی از آن عبور می کنند. ترامپ این تصمیم را «حقانه» توصیف کرد و مدعی شد که این کانال صرفاً به نشانه «سخاوت آمریکا» واگذار شده است.

ملک زاده - دونالد ترامپ، رئیس جمهور منتخب آمریکا، در سخنانی جنجالی، پاناما را به بازپس گیری کانال پاناما تهدید کرد. وی در شبکه اجتماعی تروث سوشال تعرفه های عبور کشتی های آمریکایی از این کانال را «مسخره و غیر منصفانه» خواند و خواستار کاهش فوری آن ها شد. ترامپ این کانال را یک «دارایی ملی آمریکا» توصیف و تأکید کرد که در صورت رعایت نشدن اصول اخلاقی و قانونی، ایالات متحده این کانال را بدون هیچ قید و شرطی به خود باز خواهد گرداند. این اظهارات که به وضوح استقلال و حاکمیت پاناما را نادیده می گیرد،